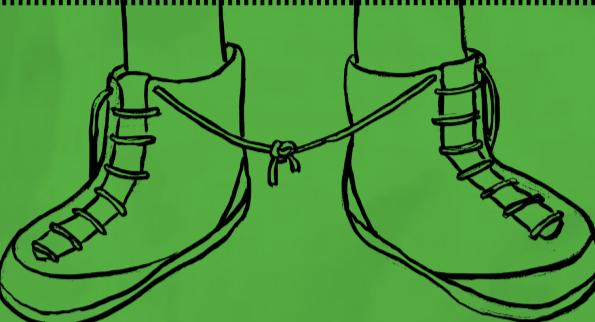

Gorski list

**KSETOVA
Planinarska školica**

Počinje:
2.3.2019.

Nastavlja se:
svake subote kroz 3. mј.

Teme:
**oprema, meteorologija,
markacije i navigacija,
prehrana i higijena,
prva pomoć**

Izleti:
**10.3. jednodnevni nekamo blizu
31.3. dvodnevni nekamo dalje**

Nije besplatna, ali nije ni skupa!

Prijave:
dominik.zanic@kset.org

**Za više informacija javite
se na navedeni mail ili pitajte
na šanku KSET-a**

Izvještaj s izleta 12.1.

Nakon odmora tijekom Božićnih praznika i dodatnih kila koje smo dobili, odlučili smo maknuti se iz kuće i otici u planinu. Staza kojom smo išli je bila dosta lagana, bez nekih većih uspona, što je savršeno odgovaralo našem kondicijskom stanju nakon praznika. Vrijeme je također bilo na našoj strani, nije bilo nikakvih padalina, a staza je većim dijelom bila prekrivena malim slojem snijega što je doprinijelo boljem ugođaju na izletu.

Staza je počela u Sv. Ivan Zelini odakle smo laganim korakom krenuli prema Zelingradu.

Putem smo saznali da je staza do Kladešćice zapravo poučna eko staza „Zelinska gora“. Ovakvo otkriće nije moglo proći neprimijećeno tako da smo odmah nazdravili pelinom prije nego smo nastavili put. Na poučnoj eko stazi saznali smo mnoge zanimljive stvari, ali najzanimljivija stvar nije pisala na edukativnim pločama nego ju je ispričao jedan član na izletu. Iako je staza do Zelingrada bila bez uspona, led i jutarnji pelin utjecali su na to da već na početku izleta bude padova na stazi. Nakon zaslužene pauze u Zelingradu nastavili smo put po poučnoj stazi do Kladešćice. Na stazi su se počeli pojavljivati lagani usponi, ali zagrijani pelinom uspješno smo prošli sve poteškoće i došli do Kladešćice gdje je ponovno uslijedio odmor. Poslije odmora krenuli smo na put prema Grohotu. Zbog straha od gubljenja u šumi, odlučili smo se za nepopularne mjere ostavljanja tragova na stazi u zaledenim lokvama. Na kraju nam tragovi nisu ni trebali jer se na ovom izletu nismo izgubili te smo uspješno došli do Grohota. Tamo smo opet imali veću pauzu tijekom koje smo uživali u pogledu s metalne platforme pokraj Grohota. Izlet smo završili spuštanjem u naselje Blaguša i odlasku u lokalnu birtiju na zasluženu pivu. H.F.

(Ne)narodna (ne)medicina

Artemisia absinthium ili pravi pelin (zna se koji je to) jedna je od najgorčih biljaka i tvari poznatih čovjeku, gorčine usporedive jedino sa sudbinom ljudi koji vjeruju u natpis "gorki" na bocama nekih precijenjenih alkoholnih pića. Kao što se iz latinskog naziva može zaključiti, konzumacija pravog pelina djeluje poput blagoslova Artemide, antičke božice divljine i lova, te je nezaobilazan dio mnogih izletničkih ruksaka. Pomaže u sjedinjenju s prirodom i u slučaju da te ulovi prehlada, a uz to i povećava apetit.

Drugi dio latinskog naziva jest kamen spoticanja među (ne)stručnjacima u (Ne)medicinskom Društvu Hrvatske, ali prevladava mišljenje da dolazi od eng. abs - trbušni mišići, tzv. pločice, i grč. synthesis - sastavljanje. Ako je vjerovati toj teoriji, pravi pelin je preporučljiv uz konzumaciju veće količine proteina, kao npr. u keto dijeti.

Gore navedeno društvo pozdravlja uvođenje Maraska pelina na šank i želi zahvaliti Ivanu Š. i svim potpisnicima peticije. M.V.

Slika: Tko je taj KSET-ovac???

Doktor čvorologije

Pašman - malen ali koristan

Pašman, ambulantni, ambulatorni ili square čvor jedan je od najjednostavnijih i najstarijih načina za povezati dva kraja užadi. Osim što je pregledan i lagan za zavezati, u korist mu ide i što se teško raspetjava pri opterećenju, no treba napomenuti da s vremenom "curi" pa mu treba ostaviti dosta rezervnog užeta s obje strane - ili još bolje zavezati pomoćne šestice kako bi osigurali da ništa ne iscuri. Rasplitanje postaje realni problem ukoliko opterećenje čvora nije stalno već ga se pomalo povlači pa opušta. S pašmanom učimo da svaki čvor ima svoje mjesto i vrijeme; super za zavezati uže oko struka, ali nikako mu ne povjeriti život! dr. čv. N.P.

Slika: Vezivanje čvora pašman

Obnova Glazbijandurskog sporazuma

Glazbijandurski sporazum je sporazum koji povezuje Glazbenu i Planinarsku sekciju, a originalno je potpisani tijekom izleta na Samoborsko gorje krajem 2017. godine. Povod za obnovu sporazuma dugogodišnja je suradnja između sekcija koju se ovim sporazumom dodatno formaliziralo i produbilo. Obnova sporazuma održana je tijekom programa "Slušaj me" na kojem je Glazbena sekcija bila dežurna, a članovi Planinarske sekcije su se odazvali i pomogli tijekom

dežurstva i čišćenja. Sporazum je ponovno napisan na papiru s logom HDZ-a, a šefovi objiju sekcija svojim su potpisom potvrdili važnost ovog sporazuma dok je ulogu svjedoka preuzeo I.D. Neke od točaka sporazuma koje izdvajamo su ne odbijanje alkohola ponuđenog od strane članova druge sekcije, prioriteti na izletima, zabrana međusekcijskog prankanja, i da su cajke dopuštene u autobusu i svugdje. Nadamo se da će ovaj sporazum pridonijeti boljoj povezanosti naših sekacija i da će se tradicija zajedničkih izleta i dežurstava nastaviti i u budućnosti. H.F.

Cajka mjeseca

Sinan Sakić - Minut, dva

U tjesnoj borbi do zadnjeg atoma snage Sinan Sakić je ipak, igrajući na sigurno pjesmom "Minut, dva" koja u sebi ima sve elemente hita, pobijedio Eru Ojdanića i pjesmu "Pauk" rezultatom 6-5-1 (ovaj 1 je Cedo Djacic i Gagi - "Putin", nevjerojatno audiovizualno iskustvo koje donosi elemente političkog pamfleta i idolopoklonstva upakirane u vašarske količine kiča i neukusa. Topla preporuka!)

Nakon laganog, ali rastućeg instrumentalnog uvoda, Sinan počinje jako. Slikom starom koja poput madeleine kolačića u Combrayju evocira uspomene koje neminovno dovode do mazohističke količine čežnje u refrenu. Takva bol i patnja sjajno odgovara Sinanovoj boji glasa kojom dosta uspješno prikriva nepravilnost nekih ritmova. Glazbena podloga osigurava da i oni koji ne znaju tekst dižu ruke u pravim trenucima.

Samо minut, dva je dovoljno da ova pjesma slomi svako dovoljno pijano srce i oživi stare rane čak i u onih koji takvih rana nemaju. Za kraj Sinan pokazuje zašto je velik: Jer brine o svojim obožavateljima. Još jednom ih podsjeti na važnost redovitog provjetravanja. M.V.

Izvještaj s radne

Prošlu nedjelju Pijandure su imale radnu. Ovo mi je prva na kojoj sam sudjelovala pa će malo opisati kako je bilo i što se radilo. Možda nekog kolegu upravo ova djelatnost KSET-a potakne na učlanjenje.

Dakle, kao što nam je Tonko objasnio na seminaru o KSET-ovanju, s puno lijepih stvari u KSET-u dolaze i neke obvezе koje treba izvršavati kako bi klub i dalje dobro funkcionirao. Jedna od njih je i čišćenje. Nekad (ne tako davno) sam dolazila u klub kao gost i bila uvjerenja da jednom tjedno dođu neke magične tete spremaćice i počiste klub, barem WC-e. No, ni one, ni kućni vilenjaci (osim za Expecto Ksetorum), KSET ne posjećuju, već ga ovako lijepim i čistim održavaju članovi. Klub se čisti nakon svakog dežurstva, no jednom tjedno treba ga očistiti po zakonu umijeća tako da u 6-7 tjedana dođe red i na tvoju sekciju. Unatoč rokovima, sakupilo nas se dosta te smo u malim timovima radili svatko ponešto: metenje kluba i dvorišta ispred,

brisanje stolova i kubusa, detaljno čišćenje i ribanje wc-a, čišćenje garderobe, džoganje <3 te još puno drugih poslića na koje se naišlo usput. Za to vrijeme šankeri su se pobrinuli da šank izgleda bespriječno te da napunjen frižider dočeka nove vjerne goste. Tijekom cijele radne slušali smo pravo blago: top listu Disco sekcije sa samo najboljim domaćim hitovima koji su privukli čak i Malog Ivicu. Kome bi moglo biti teško raditi dok mu se Ivica mazi o džoger, a Jasmin Starvors suošjeća pa pjeva kako je i on umoran? Da se Pijandure na radnoj znaju i zabaviti, pokazao je okršaj u novoj igri "džogboarding" (© Pi), a radna akcija zaokružena je malim druženjem uz gajbu pive. Moram priznati da mi je bilo stvarno zabavno ovo čišćenje uz dobro društvo i vrhunsku glazbu, no za prvi put bila sam pošteđena ribanja WC-a pa i to treba uzeti u obzir. I.D.

Rješenje prošlomjesečne pitalice: To je Marija!

Miljenko Smilje i potraga za čarobnim pelinom 1. dio

Našeg Miljenka pregazio je život i trenutno nakon dugog radnog tjedna svoj petak navečer provodi u maloj oronuloj pivnici u Starigradu. Našeg Miljenka život nije ljubio. Kada je bio mali, htio je biti kauboj, ali nije imao konje, a najbliže svojim snovima došao je kada je susjed naslijedio tovara od oca koji je bio prestar da bi ga pazio. Miljenko je htio iskoristiti priliku i popodne vrelog ljetnog dana dok se susjed odmarao od ručka, pa se ušuljao u štalu i išao jahati tovara. Ali ovaj tovar je bio posebno tvrdoglav i cijela avantura je završila tako da je Miljenko pretrpio ugriz, a svoju veliku avanturu na kraju nije doživio.

Sada, 20 godina nakon toga iskustva, Miljenko još uvijek sanja o avanturi, ali jedini način na koji uspijeva ispunjavati svoje snove jest loš alkohol. I tako, na petoj Žuji toga dana, naš Miljenko načuje s obližnjeg stola par lokalaca kako pričaju o boci čarobnog pelina koja se nalazi visoko na Velebitu. Legende kažu da se pijenjem iz te boce pelina dobije dar vječne sreće. Naravno to je našeg nesretnog Miljenka zaintrigiralo, a premda je imao slobodan vikend, odbacio je polu popijenu Žuzu, otišao kući pakirati se i krenuo prema maloj Paklenici da se popenje na Velebit i da nađe čarobni pelin.

Priča je posvećena Dunji. M, Mauru. M, Mariju. V i svim 115 potpisnika peticije za dovođenje Maraskinog pelina u KSET. I.S.

Kalendar izleta

Veljača je mjesec ispita, sloga će se izleti na Medvednicu održavati spontano između ispita i dugih noći posvećenih učenju i očajavanju.

Zainteresirani se mogu javiti Dominiku na dominik.zanic@kset.org

Pijandura mjeseca

Planinar: ★★★★

Pijandura: ★★★★

Ivan Šindija ili Bog sira i vatre, godinama je istaknuti član Planinarske sekcije.

Rođen je u Bibinjama, ali je svoje tinejdžerske dane proveo u Zadru pohađajući srednju školu Franje Petrića poznatu kao MIOC. Svoje životne dileme dijeli sa svojim cimerima Maurom i Žagijem s kojima je bio školski prijatelj u Zadru. Tako su i zajedno došli u KSET, gdje su odmah osnovali podsekciju Pijandura, poznatu kao Društvo ljubitelja zadarske rive. Ono što mnogima nije uspjelo njemu je uspjelo na demokratski način, naime, njegova inicijativa za uvođenje Maraskinog pelina na šanku je prošla. 115 članova KSET-a prepoznao je ovu inicijativu kao veliku i važnu promjenu i upravo je to njegova najveća pobjeda. Ono što ga čini još zanimljivijim je njegova općinjenost čučavcima i njegovo negiranje makedonskog jezika jer kako i sam kaže: „Reci mi jednu riječ koja je izvorno makedonska?“. Slobodno vrijeme provodi razvijajući sive stanice igranjem šaha i tvrdi kako je Ron Weasley napravio dvije amaterske greške u tzv. legendarnoj partiji. Svoj plan i program ne želi obznaniti jer neistomišljenici samo čekaju krivi korak, a on će i dalje svoju snagu i motivaciju jačati jednom kapljicom mora. Jednom kapljicom mora iz boćice u hladnjaku koju je dobio na poklon od jednoga od nas. Nema svaka sekcija svoga Šindiju, samo Pijandure imaju Šindiju. G.V.

Besramna promocija

Zahvaljujući hrabroj i demokratskoj inicijativi gore opisanog dragog nam Šindije, Maraskin Pelin dostupan je na KSET-ovom večernjem šanku.